

תקון ויפוי שלו לעלות אותו אצלו. באפוד, לא שלו הוא, ולא השם בז' ולא האטרכה לו למשה לעשות עבורה של אחיו, שהרי משה הוא מלך, ואחרון שושבין המלך.

ואם אמר, והרי כתוב (שמות כט) והלבשת את אחרון, ואפקת לו, ונתקע עליו, ושם עליו. הרי כל זה עבורה של משה וכבודו של אחרון הוא - לא כך. אלא כבודו של משה הוא, שהרי הקב"ה לא רצח בעבורה של אחרון אלא על ידי משה, ואחרון לא יכול להתקדש אלא על ידי משה, ובכל ציריך אחרון למשה, וכל זה כבודו של משה הוא. ועשית פפרת.

בא ראה, כתוב בפרקזה זו מעשה שמים וארץ וכל אותם החילות שם, שהרי הקב"ה לא צוה לעשותה ממשבון אלא במעשה שמים וארץ להיות כדוגמת הדירה של מעלה ולהתמחבר זה לזה, כדוגמת הנשמה והגוף להיות הפל אחד.

כתוב בראשית ברא וגוי. בראשית כבר באrhoהו, אבל סוד של מעשה הפפרת בא כאן בرمז של מעלה שרשות של מטטרון, סתרי המשבון, להרים מעלה הקדשה למעלה ומטה. בראשית, ראשית העליונה הפפרת השמורה והנסתורת שנמצאת מסוד נקודה ראשונה (העמלת) סתיימות העליונה, ונפרש מס' עליון להאריך להעתה תוך תירgor, געלם מוק הפפרת, מטטרון שנאחז מטה למעלה מותך יראה שהולכת באמת תוכה הארץ היה נמצאה הואר שאבד אדם הראשון, ונעלם הואר היה בגן עוז.

הסתלק למעלה ולא התישב במקומו, שהרי לא היה נשלם

לתקנה תקינה ושפיריו דיליה למיעל ליה לגביה. באפוד לאו דיליה הוא, ולא אשתחב ביה, ולא איצטראך ליה למשה למבעד פולחנא דאחוי, דהא משה איה מלך ואחרון שושבינה דמלך.

ואז תימא והא כתיב (שמות כ"ט) והלבשת את אחרון ואפקת לו ובנתת עליו ושם עליו הא قول האי פולחנא דמשה ויקרא דאחון אחינו, לאו הכי. אלא יקרא דמשה איהו דהא קדשא בריך הוא לא בעא פולחנא דאחון, אלא על ידא דמשה. ואחרון לא יכול לאחקדשא, אלא על ידא דמשה. ובכל איצטראך אחון למשה, וכל האי יקירה דמשה אחינו. ועשית פפרת.

הא חזי, כתיב בפרקשתא דא, עובדא דשים וארץ וכל אינון חילין דפטון, דהא קדשא בריך הוא לא פקיד למבעד ממשבונא אלא בעובדי שמים וארץ למשוי בגורנא דדיירא דלעילא ולאחותברא דא ברא, גורנא דגש망א וגופא למשוי כלא חד.

בתיב בראשית ברא וגוי. בראשית הא אוקמה, אבל רזא דעובדא דכפורתא הקא ברמייזו דלעילא שלשל אל עילא גנייזא דמשבונא לארכא ארמות קדשא לעילא ותטא. בראשית, ראשית עלאה כפורתא גנייזא טמירה דاشתפהא מרזא דנקודה דרישייא (טמירה) טמירו עלאה, ואטרפס פריסו עלאה לאחנהרא (לאחנהרא) גו טהיריו טמירה גו hei כפורתא (מטטרון) מטטרון דאתאחד מאמתה לעילא מגו דחילו דازלא בקושטא גו ארעה היה אשתחב נהייו דאבד אדם קדמאה, ואחתטמר היה נהייו בגנטא דעתן. סלקא לעילא לא אתיישב בדוכתיה. דהא